Bibelsk lære om tilegnelse og beskatning af landbrugsvarer

Pentateuken

Lad derfor Farao nu udpege en klog og vis mand og sætte ham over Egyptens land. Farao skal gøre dette og udpege embedsmænd over landet og opkræve en femtedel af Egyptens land i de syv overflodsår. De skal samle al afgrøden fra de kommende gode år og oplagre korn under Faraos hånd og opbevare fødevarer i byerne. Maden skal være et forråd for landet til de syv hungersår, der skal komme i Egyptens land, for at landet ikke skal gå til grunde af hungersnød. 1 Mosebog 41:33-36

Og han samlede al afgrøden fra de syv år, som var i Egypten, og lagde afgrøden op i byerne; afgrøden fra marken, som var rundt om hver by, lagde han op i den. 1 Mosebog 41:48

Og de syv år med hungersnød begyndte at komme, som Josef havde sagt; og der var hungersnød i alle landene, men i hele Egypten var der brød. Og da hele Egypten hungrede, råbte folket til Farao om brød. Og Farao sagde til alle egypterne: Gå til Josef; gør, hvad han siger til jer. 1 Mosebog 41:54-55

Og Josef forsørgede sin far og sine brødre og hele sin fars husstand med brød, efter deres familier. Og der var intet brød i hele landet, thi hungersnøden var meget hård, så Egypten og hele Kana'ans land udmattedes af hungersnøden. Og Josef samlede alle de penge, der fandtes i Egypten og Kana'ans land, for det korn, de købte, og Josef bragte pengene til Faraos hus. Og da pengene slap op i Egypten og Kana'ans land, kom alle egypterne til Josef og sagde: "Giv os brød! For hvorfor skulle vi dø for dine øjne? For pengene slipper op." Og Josef sagde: "Giv jeres kvæg, og jeg vil give jer brød for jeres kvæg, hvis pengene slipper op." Og de bragte deres kvæg til Josef, og Josef gav dem brød i bytte for heste, småkvæg, hjordkvæg og æsler, og han forsørgede dem med brød for alt deres kvæg det år. Da det år var omme, kom de til ham i det andet år og sagde til ham: "Vi vil ikke skjule for min herre, at vores penge er brugt op; min herre har også vores kvæg; der er intet tilbage for min herre udover vores kroppe og vores jord. Hvorfor skal vi dø for dine øjne, både vi og vores jord? Køb os og vores jord for brød, så vi og vores jord kan være Faraos trælle. Giv os såsæd, så vi kan leve og ikke dø, og jorden ikke bliver øde." Og Josef købte al jorden i Egypten til Farao; for egypterne solgte hver sin mark, fordi hungersnøden var over dem; således blev jorden Faraos. Og folket flyttede han til byer fra den ene ende af Egyptens grænser til den anden. Kun præsternes jord købte han ikke, for præsterne havde fået en del tildelt af Farao, og de spiste den del, som Farao havde givet dem. Derfor solgte de ikke deres jord. Da sagde Josef til folket: "Se, jeg har i dag købt jer og jeres jord til Farao. Se, her er sæd til jer, og I skal tilså jorden. Og af afgrøden skal I give Farao en femtedel, og de fire dele skal være jeres egne til såsæd på marken og til føde for jer og for dem, der bor i jeres husstande, og til føde for jeres små børn." Og de sagde: "Du har frelst vores liv; lad os finde nåde for min herres øjne, så vil vi være Faraos tjenere." Og Josef gjorde det til

en lov i Egypten, som den dag i dag gælder, at Farao skulle have en femtedel, undtagen præsternes jord alene, som ikke blev Faraos." 1 Mosebog 47:12-26

Analyse:

Udlejer: Farao (Regering / Monark / Præsident / Stat)
Lejer: Landmænd

Minister/landbrugsminister: Joseph Zaphnathpaaneah "Frøbæreren"

Landbrugsarealtildeling: Mindst 20% af det samlede landareal skal være agerjord

Budget og profitstyring:
Skat og tiende: 20%
(10% for Farao; 10% for Præsterne - Kirker og deres jord er skattefritaget.)
Landmændenes nettoløn: 80%
(40% til markens sæd - såning; 40% til fødevarer)

Hver by burde kunne levere sin egen mad.

For maksimal effektivitet bør folk bo tæt på fødevareforsyningen.

En økonomi, der ikke er bakket op af mad (ikke guld, ikke sølv, ikke penge, ikke krypto osv., men af mad), vil til sidst kollapse. Langsomt men sikkert.

Selv under hungersnød har mad en pris og skal købes. Det er aldrig gratis.

Penge vil svigte under ekstrem hungersnød. Alternativet vil være byttehandelssystemet (mad til kvæg, heste, flokke, æsler, tid - beskæftigelse/tjeneste). Implementer en politik om INGEN ARBEJDE, INGEN SPISNING (2 Thessalonikerbrev 3:10).

Den, der kan kontrollere fødevareforsyningen, kan lave love og kontrollere befolkningen.